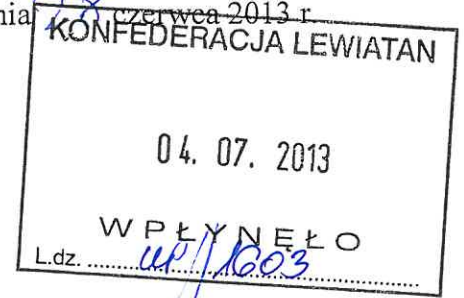

SZEF
KANCELARII SEJMU

6175-UR-773-206/13

Warszawa, dnia 02 czerwca 2013 r.

Pani

Henryka Bochniarz

Prezydent Polskiej Konfederacji

Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”

P. J. Kojanowski
J. POROBASEWICZ
K. URSZŃSKA

Szanowna Pani Prezydent,

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję - w trybie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 1991 r. Nr 55, poz. 235, z późn. zm.) – autopoprawkę do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (druk nr 1111) (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Paweł Szalamacha), z prośbą o wyrażenie opinii.

Z poważaniem

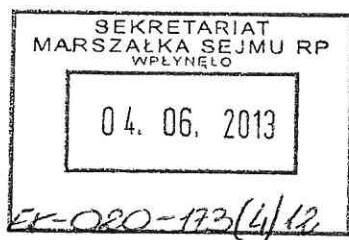
L. Czapla
Lech Czapla

**Klub Parlamentarny
Prawo i Sprawiedliwość**

Warszawa, 4 czerwca 2013 r.

**Paweł Szalamacha
Poseł na Sejm RP
Klubu Parlamentarnego
Prawo i Sprawiedliwość**

**Szanowna Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 36 ust. 1a Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P.2012.32 z późn. zm.), w imieniu wnioskodawców zgłaszam autopoprawkę do projektu ustawy:

- o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (druk sejmowy 1111)**

Paweł Szalamacha

Poseł na Sejm RP

Autopoprawka
z dnia 2013 r.

do projektu ustawy
o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o organizacji i
funkcjonowaniu funduszy emerytalnych

1. W projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych zmianie ulega tytuł, który otrzymuje brzmienie:

„Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych
ustaw”

2. Art. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 22:

- a) ust. 1 pkt. 1) otrzymuje brzmienie:

„1) 19,52 % podstawy wymiaru – na ubezpieczenie emerytalne, z zastrzeżeniem ust. 3, 4, 5 i 8”.

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem ust. 5 w przypadku przystąpienia przez ubezpieczonego do otwartego funduszu emerytalnego część składki na ubezpieczenie emerytalne wynosząca:

- 1) 3,5% podstawy wymiaru składki jest odprowadzana przez Zakład do wybranego przez ubezpieczonego otwartego funduszu emerytalnego,
- 2) 3,8% podstawy wymiaru składki jest ewidencjonowana przez Zakład na subkoncie, o którym mowa w art. 40a, w przypadku odprowadzania składki do otwartego funduszu emerytalnego

- z uwzględnieniem art. 111.”

- c) dodaje się ust. 5-8 w brzmieniu:

„5. Ubezpieczony, który przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego może we wniosku złożonym do Zakładu:

- 1) wskazać, że części składki, o której mowa w ust. 3 pkt 1) będzie odprowadzana przez Zakład do otwartego funduszu emerytalnego, którego ubezpieczony jest członkiem, w tym także po dokonanej rezygnacji, o której mowa w punkcie 2 poniżej albo

- 2) zrezygnować z odprowadzania przez Zakład do otwartego funduszu emerytalnego części składki, o której mowa w ust. 3 pkt 1).
6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5 może być ponawiany przy czym kolejne wnioski mogą być składane nie częściej niż co 24 miesiące.
7. Zakład odprowadza do otwartego funduszu emerytalnego części składki, o której mowa w ust. 3 pkt 1) albo zaprzestaje odprowadzać części składki, o której mowa w ust. 3 pkt 1) do otwartego funduszu emerytalnego od najbliższej płatności składek na ubezpieczenie emerytalne dokonywanej po otrzymaniu przez Zakład wniosku, o którym mowa w ust. 5. Zakład informuje otwarty fundusz emerytalny o złożeniu przez jego członka wniosku, o którym mowa w ust. 5.
8. Część składki na ubezpieczenie emerytalne, o której mowa w ust. 3 pkt 1) i pkt 2) ubezpieczonych, którzy nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo zrezygnowali z odprowadzania składki do otwartego funduszu emerytalnego jest ewidencjonowana przez Zakład na subkoncie, o którym mowa w art. 40a”;

3. W art. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 40a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. W ramach konta ubezpieczonego Zakład prowadzi subkonto, na którym ewidencjonuje się informacje o zwaloryzowanej wysokości wpłaconych składek, o których mowa w art. 22 ust. 3 pkt 2 oraz art. 22 ust. 7, wraz z wyegzekwowanymi od tych składek odsetkami za zwłokę, o których mowa w art. 23 ust. 2.”

4. W art. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) Art. 40a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

“3. Na subkoncie ewidencjonuje się także informacje o wysokości należnych i wpłaconych składek, o których mowa w art. 22 ust. 3 pkt 2 oraz w art. 22 ust. 7”.

5. Po art. 2 dodaje się art. 3 i 4 w brzmieniu:

„Art. 3. W ustawie z dnia 21 listopada 2008r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2008r. Nr 228, poz. 1507, z 2010 r. Nr 254, poz. 1700, Nr 257, poz. 1726, z 2011r Nr 75 poz. 398 oraz z 2012r. poz. 637) w art. 7 dodaje ust. 3b) w brzmieniu:

„3b. Na zasadach określonych w niniejszej ustawie dla członków otwartych funduszy emerytalnych i po spełnieniu warunków przewidzianych w niniejszej ustawie dla członków otwartych funduszy emerytalnych okresowa emerytura kapitałowa oraz dożywotnia emerytura kapitałowa finansowane z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przysługuje osobom niebędącym członkami otwartych funduszy emerytalnych, dla których Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaewidencjonował na subkoncie kwotę nie niższą od określonej w art. 8 pkt 2”.

Art. 4. W ustawie z dnia 25 marca 2011r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem systemu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2011r. Nr 75 poz. 398 i Nr 199 poz. 1175) uchyla się art. 21.”

[Dotychczasowy art. 3 otrzymuje oznaczenie art. 5]

UZASADNIENIE

Niniejsze uzasadnienie do autopoprawki jest jednocześnie zaktualizowaną wersją uzasadnienia projektu przedmiotowej ustawy uzupełnioną o dane z pisma do Pani Marszałek z 11 grudnia 2012 roku. Zmiany wprowadzone autopoprawką do projektu jak i te uwzględnione w uzasadnieniu stanowią rozwiązanie kwestii wskazanych w opinii Sądu Najwyższego.

Wprowadzone autopoprawką zmiany nie mają wpływu na skutki społeczne, gospodarcze i finansowe pierwotnego przedłożenia oraz na jego zgodność z przepisami Unii Europejskiej.

KP Prawa i Sprawiedliwości stoi na stanowisku, że najlepszym rozwiązaniem dla ubezpieczonych i budżetu państwa byłoby umożliwienie dobrowolnego uczestnictwa w II filarze ubezpieczeń społecznych przez stworzenie możliwości:

- wprowadzenia dobrowolności w zakresie przystępowania do OFE.
- rezygnacji osób które zawarły umowy członkowskie z otwartymi funduszami emerytalnymi z odprowadzania bieżącej składki emerytalnej do OFE przy pozostawieniu w OFE dotychczas zgromadzonych tam środków,
- zlikwidowanie instytucji losowania członków do OFE.

Zgodnie z niniejszą propozycją każdy wchodzący na rynek pracy będzie mógł zdecydować czy powierzyć część pieniędzy OFE (co będzie się wiązało min. z ich dziedzicznością) czy przekazać pieniądze do ZUS w celu rejestrowania na subkoncie. Podobną decyzję będą mogli podjąć wszyscy ubezpieczeni, którzy zawarli umowy z OFE, a więc wszyscy ubezpieczeni urodzeni po 1968r., oraz ubezpieczeni urodzeni w latach 1949-1968, którzy w 1999r. wybrali OFE. Powyższą decyzję będzie można nie częściej niż co 2 lata zmieniać. W konsekwencji składki, które dotychczas były odprowadzane do OFE, w wysokości określonej przez ubezpieczonego, będą mogły zostać zarejestrowane na subkoncie ZUS. Takie rozwiązanie stworzy warunki, w których OFE wynikami inwestycyjnymi będą zmuszone przekonywać przyszłych emerytów, że warto w nie inwestować w miejsce odprowadzania składki do ZUS.

Mając powyższe na względzie KP Prawa i Sprawiedliwości przedkłada niniejszy projekt ustawy, który ma na celu:

- 1) likwidację przymusowego odprowadzania składek do II filaru (w drodze zmiany art. 22 ust. 3 i art. 39 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych),

- 2) wprowadzenie możliwości rezygnacji przez ubezpieczonego z odprowadzania składki do OFE oraz ewentualnego powrotu do OFE (w drodze zmiany art. 22 i art. 39 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych),
- 3) likwidację instytucji przymusowego członkostwa w OFE w drodze losowania przeprowadzanego przez ZUS (przez zmianę art. 39 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i w konsekwencji zmiany w art. 64 ust. 1, art. 69 ust. 6 i art. 81 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych).
- 4) Proponowane zmiany ustaw: o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, są korzystne dla sektora finansów publicznych.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, „reforma systemu ubezpieczeń społecznych”, czyli środki dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu ubytku składki przekazywanej do otwartych funduszy emerytalnych, są w budżecie państwa oznaczane w pozycji „rozchody” (co wynika z ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o wykorzystaniu wpływów z prywatyzacji części mienia Skarbu Państwa na cele związane z reformą systemu ubezpieczeń społecznych). Rozchody odpowiadające wysokości środków dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu ubytku składki przekazywanej do otwartych funduszy emerytalnych, zgodnie z projektem ustawy budżetowej na rok 2013, w roku 2012 mają wynieść (przewidywana wysokość) ponad 8,355 mld zł, a w roku 2013 ponad 11,314 mld zł. Przy czym w roku 2012, część składki przekazywanej do otwartych funduszy emerytalnych wynosi 2,3% podstawy jej wymiaru, a w roku 2013 - 2,8% podstawy jej wymiaru.

Obniżenie wysokości składek przekazywanych do otwartych funduszy emerytalnych lub pozostawienie całości składek w systemie państwowym (gdy ubezpieczony nie zawarł umowy z żadnym otwartym funduszem emerytalnym), skutkuje zatem zmniejszeniem wysokości rozchodów, a tym samym – wysokości nowo zaciąganych zobowiązań. Przedmiotowa zależność widoczna jest również na podstawie danych historycznych, zmniejszenie wysokości podstawy składek przekazywanych do otwartych funduszy emerytalnych w roku 2011, skutkowało spadkiem wpływu „kosztów reformy emerytalnej” na wzrost wysokości zadłużenia Skarbu Państwa – z 1,6% PKB w roku 2010 do 1,0% PKB w roku 2011¹ (pomimo, że zmiana obowiązywała tylko przez osiem miesięcy 2011r., ponieważ została wprowadzona od maja 2011r.).

¹ Źródło: Strategia zarządzania długiem sektora finansów publicznych w latach 2013 – 2016, s. 7, Ministerstwo Finansów, wrzesień 2012

Skala zmniejszenia wysokości zaciąganych zobowiązań zwrotnych, zależy od wysokości składek na ubezpieczenie emerytalnych odprowadzanych przez ubezpieczonych, którzy zdecydują się na proponowane w projekcie ustawy zmniejszenie wysokości części składki odprowadzanej do otwartego funduszu emerytalnego (przepis art. 22 ust. 3 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) lub pozostawienie całości składki w systemie państwowym. W symulacji skutków finansowych proponowanej zmiany, przyjęto trzy warianty, różniące się od siebie popularnością poszczególnych rozwiązań w zakresie wysokości składki, jaką ubezpieczający mieliby przekazywać do otwartego funduszu emerytalnego (ewentualnie decydować się na pozostawienie całości składki w systemie państwowym).

Z badań społecznych dotyczących oczekiwanego systemu emerytalnego, ponad 75% ankietowanych opowiada się za wyborem pomiędzy otwartymi funduszami emerytalnymi a systemem państwowym a tylko ok. 10%, jest takiemu wyborowi przeciwna. Biorąc pod uwagę, że zostanie zlikwidowana instytucja losowania tych ubezpieczonych, którzy samodzielnie nie dokonali wyboru funduszu, maksymalną wysokość składki przekazywaną do otwartych funduszy emerytalnych (3,5% podstawy wymiaru składki), może wybrać liczba ubezpieczonych, których wysokość odprowadzanych składek, odpowiada 25% łącznej wysokości składek trafiających do tzw. II filara. Jest to wariant I, w którym zakłada się, że ubezpieczeni, których składki stanowią 25% łącznej wysokości składek trafiających do II filara, wybierają, że do otwartego funduszu emerytalnego trafia 2,5% oraz 1,5% od podstawy wymiaru składki, a także w całości pozostają w systemie państwowym. W wariantie II, system państwowy wybierają ubezpieczeni, którzy do II filara odprowadzają 40% składek, 1,5% podstawy wymiaru składki do otwartego funduszu emerytalnego – 25%, 2,5% podstawy wymiaru składki do otwartego funduszu – 20%, a najwyższą składkę (3,5% podstawy wymiaru) – 15%. Wariant III to odpowiednio 60%, 20%, 10% i 10% łącznej wysokości składki II-go filarowej.

Poniższa tabela przedstawia skutki dla sektora finansów publicznych w postaci zmniejszenia wysokości zaciąganych zobowiązań zwrotnych (a tym samym zapobieżeniu wzrostowi zadłużenia), w zależności od wielkości składek odprowadzanych przez poszczególne grupy ubezpieczonych (wariant I, wariant II i wariant III):

		Ubezpieczeni – wg udziału w wysokości składki przekazywanej do OFE				Skutek dla SFP (mniej zadłużenia - w mln zł)
		0%	1,5%	2,5%	3,5%	
Udział składek ubezpieczonych w grupach	Wariant I	25%	25%	25%	25%	3.737,9
	Wariant II	40%	25%	20%	15%	5.657,3
	Wariant III	60%	20%	10%	10%	7.677,8

Jak zatem wynika z powyższej tabeli, w zależności od wariantu – z przyjętych do analizy – i wysokości składek emerytalnych, które na skutek decyzji podjętych przez ubezpieczonych, nie będą trafiać do systemu otwartych funduszy emerytalnych, nastąpi zmniejszenie potrzeb pożyczkowych Skarbu Państwa od 3,737 mld zł (wariant I) do ponad 7,677 mld zł rocznie (wariant III). Wyliczone zmniejszenie potrzeb pożyczkowych stanowi różnicę pomiędzy łączną wysokością składek II-go filarów, które przy 3,5% podstawie wymiaru składki, wynosi 14.143,4 mln zł (wzrost o 25% w stosunku do kwoty założonej w projekcie budżetu na rok 2013) a składkami pozostającymi w systemie państwowym.

Należy podkreślić, że dodatkową korzyść dla sektora finansów publicznych stanowi zmniejszenie wydatków na obsługę zadłużenia (w sytuacji gdy zadłużenie jest niższe).

